ఈవారం కథ

కిరాయి బతుకులు

—కొండేపూడి నిర్మల

'మొన్నా ఇలాగే మిసెస్ రావు నేనూ ఒక్క గంటలో పదివేలు తగలేశాం. జస్ట్ తినుడు తాగుడు...... హాంగోవర్ వదలడానికి ఇరవైనాలుగు గంట పట్టింది". పడీ పడీ నవ్వుతూ అంది రీటా బెహెన్.

సుమిత్ర ధమ్సప్ తాగడం ఆపేసి నవ్వింది. హరిత గొంతుకడ్డం పడిన కేకుముక్క బలవంతాన మింగేసి నవ్వింది.

నేను ముఖం మీది అసహనాన్ని రుమాలుతో వత్తేసుకుని నవ్వాను.

నవ్వడం మా ముగ్గురికీ అవసరం.

గంటలో ఆవిడ తగలెయ్యగల పదివేల్లో నాలుగోవంతు జీతాన్ని ఆరేళ్ళుగా అస్తారపదంగా అందుకుంటూ ఓ కుక్క గొడుగు పత్రికలో రిపోర్టర్లుగా పనిచేస్తున్న ముగ్గురమూ పన్నెండువేల కిరాయికి ఘోస్టులుగా ఓ ప్రాజెక్టు తాలుకు మేధోచాకిరి చేసిపెట్టాలని వచ్చాం.

అంచేత ఆమె తినిపించే కేకుతోబాటు కబుర్లూ, కూల్డ్రింకుల్తోబాటు నవ్వులూ భరించడం కూడా ఓ విద్దే. పచ్చిక మీద పాములా బద్దకంగా పోతోంది రోల్స్‌రాయ్స్. అంత ఖరీదైన కారు ఇంతకు ముందెప్పుడు ఎక్కలేదు. స్లోవాల్యూంలో వినిపిస్తున్న హిందీ గజలూ, సీట్ల తాలూకూ ముఖ్‌మల్ మెత్తదనంలో, ఎ.సి.తో కలసి వీస్తున్న సెంటువాసనా ఏదీ అనుభవించనివ్వకుండా డబ్బాలో రాళ్ళుపోసినట్లు డమాడమా మాట్లాడుతోందావిడ. ఉన్నట్టుండి సడన్‌బ్రేక్‌తో కారాగి మళ్ళీ వెంటనే కదిలింది.

ఎందుకో ఏమిటోనని నల్లద్దాల కిటికీలోంచి తలలు రిక్కించి చూశాంగానీ ఏమీ కనిపించలేదు. "ఏంలేదు కంగారు పడకండి. స్వర్గానికి పోవాల్సిన ముసిల్దాన్ని అనవసరంగా బతికించి పారేశాం. కారు కనిపిస్తే చాలు అడ్డంపడి అడుక్కుందామనే.... దిక్కుమాలిన ముండలు..... ఇలాంటి వాళ్ళకసలు మెర్సీకిల్లింగ్ ఇంజక్షనివ్వాలి". ఎడంచేత్తో చక్రం తిప్పేస్తూ కుడిభుజం కదిలించి తలమీది జూలు విదిలించింది. మెర్సీ కిల్లింగ్ ఇంజక్షన్ పొడిచినట్టే కూర్చున్నాం ముగ్గురం.

"రోజుకు పన్నెండు టాబ్లెట్స్ మింగుతాను" అంది పన్నెండు అవార్డు లొచ్చినంత గొప్పగా. మాకేం మాట్లాడాలో తోచలేదు.

"అన్నీ ఆవిడే మాట్లాడుతోంది. బావుండదు మనం కూడా ఏదోఒకటి మాట్లాడితే బావుంటుంది".

హరిత గొణిగింది.

"హమ్మయ్యో పన్నెండాపన్నెండెందుకండీ" నోరు పెగుల్చుకుని ఆశ్చర్యం అభినయించాను.

'బి.పి., షుగరూ, ఎసిడిటీ., ఆర్త్రైయిటీసూ'..... రీటా చెబుతున్న రోగాల లిస్టు వేళ్ళతో శ్రద్ధగా లెక్కెట్టడం మొదలెట్టింది సుమిత్ర.

'రోగాలు పదకొండూ మందులు పన్నెండూనూ....'

అక్కౌంట్ బాలన్స్ చేసింది హరిత.

'ఎందుకు ఏమిటని అడక్కండి. ఇప్పుడు మీకో జంతువును పరిచయం చేస్తాను...... మావారి గర్ల్ ఫ్రెండన్నమాట' అంది కళ్ళెగరేస్తూ. గర్ల్‌ఫ్రెండ్ అన్నమాటకి ఆవిడ ఆపాదించిన విస్తృతార్థం ఏమిటో మాకది వచ్చలేదు. నచ్చనట్టే చూశాం కూడా.

'రచనా దర్శకత్వం అన్నీ నావే' తలతిప్పి మా వంక చూసింది.

ముగ్గురి మొహాల్లోనూ మూడు సూదుల్లా పదునెక్కుతున్న చూపుల్ని సముదాయించుకుని మెత్తగానూ కుతూహలంగానూ మార్చుకోవడం కొంచెం కష్టమైంది.

'కొత్తల్లో మొహమాటపడి చచ్చేవారు. ఇలాగైతే లాభం లేదని సీసాలూ కాసెట్లూ అన్ని కొనిచ్చి, కాశ్మీర్‌వెళ్ళి పోయాను నెల్లాళ్ళ పాటు.

'ఏమిటది త్యాగమా...?' అనడిగింది హరిత వాంతి చేసుకున్నట్టు మొహం పెట్టి.

'నాబొంద. ఈవిడలో సహజత్వమూ లేదూ త్యాగమూ లేదు. అంతా అన్నేచురల్...' నా చెవిలో గుసగుసలాడింది సుమిత్ర

'సీరియస్సయి పోయిందండీ ఓసారి, చచ్చిపోతాననుకున్నాను... ఆ తర్వాత ఆయనే లాగూ ఇంకోత్తిని చేసుకోక తప్పదుకదా. అదేదో నేనే సెటిల్ చేస్తే కృతజ్ఞతగా చేతిలో పడుంటారు. కూతురొకటి వుండి పోయింది కదండీ దానికోసమే ఈ తిప్పలు. సరే ఆ జంతువుకింత ఆస్తి పారేస్తాననుకోండి.... తీరా ఏం జరిగిందో అడగరేం' అంటూ సీటుకింద నుంచి సీసా తీసి ఓ గుక్క చప్పరించి మళ్లీ చెప్పడం మొదలు పెట్టింది.

"పోతానని కదూ అనుకున్నది మళ్ళీ యవ్వనం వచ్చినట్లు బతిక్కూచున్నా. భర్తేమో అనుకొని చేసిన ఏర్పాట్లేమో బాల్చీ తన్నేశాయి ఇప్పుడు చూడాలి వాళ్ళ మొహాలు...." హహహ పగలబడి నవ్వుతోంది.

అది నవ్వులా లేదు. పోనీ ఏడుపులా కూడాలేదు.

ఆవిడ మొహంలో వున్నది ఏడుపని నేనూ, నవ్వని నువ్వు పది రూపాయలు పందెం ఉత్సాహపడబోయిన హరిత చేతిమీద గిచ్చేసి వారించాను. కారు మాత్రం దారి దానికి తెలిసినట్టుగా ఒక అపార్ట్‌మెంట్ సెల్లార్‌లోకి దూసుకుపోయి ఆగింది.

మంత్రించిన చిలకల్లాగా ఆవిడ వెనకాలే లిఫ్టెక్కి ఒక ఫ్లాట్ లోకెళ్ళాం.

"హాయ్యో మీరా ఎవరో అనుకున్నా రండ్రండి.... ఎడంచేత్తో ఒక్క ఫోన్ కొడితే నేనే వచ్చేదాన్ని కదండీ" బిగుసుకున్న ఫేస్ పాక్‌లోంచి పెదాలు చీల్చుకుని నవ్వుతూ హడావిడి పడిందొక పాతికేళ్ల నైటీ. తెల్లగా బొద్దుగా వయసు తెచ్చిన మిసమిసతో వున్న ఆ నైటీ పిల్ల అవసరాన్ని మించిపోయి వినయాన్ని కుమ్మరిస్తున్నట్టుగా వుంది.

"చెప్పింతర్వాత వస్తే నాగొప్పేముందే బోడి. చెప్పకుండా వూడిపడ్డమే మన ప్రత్యేకత" అంటూ నైటీపిల్ల నడుం మీది బొందు పట్టుకొని బలంగా గుంజింది రీటా బెహన్.

"ఏమిటక్కా సరసం... కొత్తాళ్ళవుందు" సిగ్గుతోనో అవమానంతోనో గానీ ఆ పిల్ల గొంతు వొణికింది.

"పరీక్షించడానికొచ్చారా తల్లీ. కుచేలుడింటికి కృష్ణ పరమాత్మ వచ్చినట్లు.... మీలాంటి వారు రాకరాక వచ్చినవుడే కరెంటు పోవాలా" లోపల్నించి ఇంకో శాల్తీ ఆర్తనాదం చేస్తున్నట్టనిపించే వింతగొంతుతో పరిగెత్తుకొచ్చి విసినికర్రతో రీటా మొహమ్మీద విసరడం మొదలెట్టింది.

"మనుషులు కుక్కలైపోవడం అంటే ఇదే కదే"... హరిత గొణుగుడు వినిపించకుండా కాలుతొక్కి వారించింది సుమిత్ర. నేనసలు కళ్ళార్పడం మర్చిపోయినట్లు చూస్తుండిపోయాను.

"చూశారు కదా వీళ్లిద్దరూ నా పెంపుడు జంతువులన్నమాట" హహహ— రీటా బెహెన్ నవ్వుతోంది. ఆ ఇంట్లో అడుగుపెట్టిందగ్గర్నించీ ఆవిడ గొంతు ఇంకాస్త ఖంగుమనడం మాకర్థమవుతోంది. ఆర్తనాదం టేసిందా అరడజను గ్లాసుల్తో కూల్డ్రింకు లాంటిదేదో పట్టుకొస్తోంది. కుడికాలి బొటనవేలికి మాసిపోయిన కట్టు కుంటుతూ కుంటూతూ.....

"రావేయిటు..." రీటా బెహెన్ ఆజ్ఞాపించింది. గబగబా కుంటింది ఆర్తనాదం. సగం తాగిన నీళ్ళగ్లాసు ఆ అమ్మాయి జాకెట్లోకి వంచేసి.... "చాల్రోజులైనట్లు వుందా లేదా..." అంది మళ్లీ మావంక చూసి గొప్పగా నవ్వి....

"అబ్బ ఈవిడిలా నవ్వడం మానేసి వెరయిటీ కోసమైనా కాసేపు గుక్కపెట్టి ఏడిస్తే బావుణ్ణు..." గొణిగింది హరిత.

ఇలాంటి సరసాలు చాలానే చూశాం అన్నట్టుగా పిసరంతైనా తొణక్కుండా నుంచుంది ఆర్తనాదం.

"చలెయ్యడం లేదే నీకు..... ఎలా వున్నావు కదలకుండా" అసహనం ఆపుకోలేని సుమిత్ర ఆర్తనాదం చేస్తున్నట్టే అడిగింది అచ్చంగా.

ష్... గొడవచైకు అంటూ సుమిత్ర మోకాలి మీద గోకింది హరిత. మాట మీరితే ప్రాజెక్టు గల్లంతవుతుందని దాని భయం.

'చలా.... దాని బొంద... దానికి చలేమిటి? డీప్ ఫ్రీజులో అయిసు అరగంటలో తినేస్తేవంద రూపాయలిస్తానని వూరించా. తినేసింది వెర్రిముండ... దాని పళ్ళన్నీ నేను వూడగొట్టినవే.... ఏదీ ఒకసారి.. నోరు తెరిచి చూపించు... " దాని దవడలు నొక్కి నోరు తెరిపించింది.

"అవు.. మ..మ..గా..రూ.." అంటూ ఆ చేతుల్లోంచి మొహం విడిపించుకుని "డబ్బులిస్తానన్నారు గుర్తుందా. ఇంతవరకూ యివ్వనేలేదు". కట్టుకట్టిన కాలు నేలకు తాకిస్తూ గారం చేసింది ఆర్తనాదం.

"ఇస్తా ఇస్తా ఇంకేదైనా మంచి పందెం కాసి" కళ్ళెగరేసింది రీటా బెహన్. తాగిన డ్రింకు నీళ్ళు సలసలా మరిగినట్టనిపించింది కడుపులోఎందుకో.

"పదండి వెడదాం" నైటీలోంచి లేతాకుపచ్చ పట్టుచీరలోకొచ్చేసిన, ఫేస్ ప్యాక్ తొందర పెట్టింది.

అందరం ఆదేకార్లో రీటా బెహెన్ డిస్ట్రిబ్యూటరుగా తీసిన ఓ సినిమా రివ్యూకెళ్లాం.

"అదిగో ఆయనే మావారు" రీటా బెహెన్ ఒక మగవాడ్ని పరిచయం చేసింది.

తాజాగా థిమిశా కొట్టిన సిమెంటు అచ్చులా తెల్లగానూ ఆడవాళ్ళక్కూడా సాధ్యం కానంత నున్నగానూ కూడా ఉన్నాడు.

నమస్తే అంటే నమస్తే అనుకుంటూ చిర్నవ్వులు యిచ్చి వుచ్చుకున్నాం. అతని నమస్కారబాణమూ చిర్నవ్వు కూడా మాక్కాక మా గుంపులో అందరికీ వెనకాల తల నేలకు దించేసిన ఫేస్‌ప్యాక్ పిల్లకేనని నాకెందుకో ఓ నమ్మకం. వాళ్ళిద్దరి మధ్యా సహజంగా వీచాల్సిన గాలి వీచకుండా మేమంతా జరుపుగానూ అడ్డంగానూ కూడా వున్నట్టనిపించింది.

"హా శ్యామూ.. . ఇప్పటికే లేటయ్యాం.. మిసెస్ వర్మా.. అరుంధతీ.. గోపాలశర్మా ఎట్సెట్రా ఎట్సెట్రా ఇప్పటికే వెయిటింగ్‌లో వున్నార్ర" సిమెంటు అచ్చు వదుంచుట్టూ చెయ్యేసి గజం దూరం నడిచి మళ్ళీ అదే ఊపులో వెనక్కొచ్చి. .

"ఒసే సరితా.. మీ శైలూ వచ్చే దాకా ఆగి దాన్ని దాని ఫ్రెండ్స్ వరుసలో కూచోపెట్టు. ప్లీజ్ కమాన్, స్లైడ్స్ వేస్తున్నారప్పుడే రండ్రండి" అంటూ మా అందర్నీ తొందర పెట్టింది. రీటా బెహనూ సిమెంటు అచ్చు ఉరఫ్ శ్యామ సుందరుడూ పక్కపక్కనే నడుస్తున్నా అపరిచితుల్లానే కనిపిస్తున్నారు.

"మీ శైలూ" కోసం అంత దూరంగా ఆగిపోయిన ఫేస్‌ప్యాక్ ఒక్కత్తీ అతను విసిరిన నమస్కార నవ్వుల్తో చలికాగుతున్నట్టు నిలుచుండిపోయింది. గజానికోసారి సిమెంటు అచ్చు తల వెనక్కి తిప్పి ఏదో పనున్నట్టు చూస్తూనే వున్నాడు.

"వాళ్ళ మధ్య లోగడ అంత నిర్బంధ ఏకాంతాన్నీ ఇప్పడీ నిర్బంధ వియోగాన్నీ విధించింది ఒక మనిషేకదా. దీనివల్ల ఆవిడకొచ్చిన లాభమేమిటీ" కారు జైలూ, సినిమా జైలూ పూర్తయిపోయి ఇంటికెళ్ళే దారిలో నేలమీద అడుగేసిన తృప్తితో హరిత అడిగింది.

"చెప్పింది కదా యిందాక.. మనుషులు చేతిలో పడి వుంటారని.." జవాబు చెప్పాను.

"నిజానికి ఈ ట్రయాంగిల్ బాంధవ్యంలో, ముగ్గురూ బానిసలే. ఎంత డబ్బు పారేసుకున్నా ఆ రాళ్ళ డబ్బాని కరివేపాకులానే చూస్తారు వాళ్ళిద్దరూ. తన చావు కోసం చేసుకున్న ఏర్పాటు బెడిసికొట్టి బ్రతికిపోవడంతో ఎదురైన ఇబ్బంది స్పష్టంగా అందరి కళ్ళలోనూ కనిపించడం తట్టుకోలేక శాడిస్ట్‌లా తయారైందావిడ. ఆవిడ మొగుడు ఆవిడ్నొదిలి పారిపోకుండా తను మచ్చిక చేసుకుని అందుకు కిరాయిగా తిండీ డబ్బూ సమకూర్చుకుందీవిడ. ఇది కేవలం కాంట్రాక్ట్ బేసిస్‌లో తయారైంది కాబట్టి ఇక సొంత ముఖమూ సొంత సుఖమూ వుండడానికి వీల్లేదు. రాళ్ళ డబ్బా విసిరికొడితే ఫేస్ ప్యాక్ దగ్గరకి, ఫేస్ ప్యాక్ రానివ్వనప్పుడు రాళ్ళడబ్బా దగ్గరికి పరిగెత్తే ఆ మగాడికీ యిది సొంత ఛాయిస్ కాదు. వాడసలు పాత్రధారే తప్ప సూత్రధారి కాలేడన్న మాట" సుమిత్ర తేల్చిపారేసింది.

"మొత్తానికి ముగ్గురూ అబ్‌నార్మల్‌గానే వున్నారు కదూ". హరిత అడిగింది.

"జాను మంచి తెలుగు సినిమా పాత్రలు" అన్నాన్నేను నవ్వుతూ.

ఆ రాత్రి మాకు కునుకుపట్టడం చాలా కష్టమైంది.

"ఆవిడెందుకంత. అసహంజంగా వుంది. డబ్బు తాలూకు అహంకారం సరే అనుకో ఆ మేనరిజమ్స్‌లోనూ, స్పర్శలోనూ ఏదో సూచన... సపోజ్ ఒక దర్వర్షన్..." అర్థరాత్రి పన్నెండింటికి తనలో తాను గొణుక్కున్నట్టుగా అంది హరిత.

"హయ్యో నాక్కూడా అదే అనిపించింది. కనిపెట్టావా నువ్వు కూడా. నాదే పొరబాటేమో అనుకున్నాను" చివాల్న లేచి ఒళ్ళో దిండు పెట్టుకుని కూచుంటూ అరిచినంత పనిచేసింది సుమిత్ర. అది ఎలాంటి షాకునీ తట్టుకోలేదు.

గోడవైపు తిరిగి కళ్ళు మూసుకుని పడుకున్న నాక్కూడా ఎడతెగని సందిగ్ధత... దుప్పటి లాక్కోవడం కోసం కాలు ఝాడిస్తే స్టూలు మీదున్న పళ్ళెం కాస్తా కిందపడి భయంకరంగా చప్పుడైంది.

ముగ్గురం చెవులు మూసుకున్నాం.

"తెచ్చుకున్న శాండ్‌విచ్ నేలపాలూ" దీర్ఘం తీస్తూ నిష్టూరం వెలిబుచ్చింది హరిత.

'శాండ్‌విచ్' అనే పదం నన్నెక్కడికో తీసుకుపోయింది.

"కొంపతీసి.. ఆ ఫేస్‌ప్యాక్ పిల్ల శాండ్‌విచ్ కాదుకదా. రాళ్ళడబ్బా శృంగారానికీ సిమెంటు అచ్చు శృంగారానికీ మధ్య... ఇక టూఇన్ ఒన్ అనాలా... ఆలోచించడానికే భయమేసింది"

"భయమేస్తోందే ఎందుకో..." అమాటే అన్నాను. నాకు తెలీకుండానే గొంతు ఒణికింది.

లేదు లేదు భయం లేదు పడుకో... సుమిత్ర కాసేపు నా వీపు నిమిరింది. మనిషికి మనిషెంత స్వాంతనో నాకా క్షణాన్నే అర్థమయింది. ఎప్పటిలానే నా చేతులూ కాళ్ళూ మెత్తటి పొడవాటి బాలీసు దిండుని దగ్గరకు లాక్కున్నాయి. దిండు మనిషిలానూ మనిషంటే లింగ ప్రమేయం లేని ఒట్టి ఆర్ద్రమైన స్పర్శలానూ.. హీ.. లింగ్.. టచ్.. రాళ్ళడబ్బా అసహజత్వంలో సహజమైన విషాదం అర్థమవుతోంది. తల పగిలిపోతోంది. జ్వరమొచ్చినట్టుగా వుంది. శాండ్‌విచ్... శాండ్‌విచ్... మనిషంటే శాండ్‌విచ్... అవసరానికీ ఆత్మాభిమానానికీ మధ్య ఒంటరితనానికీ ప్రపంచానికీ మధ్య.. పాముల్లాగా వొళ్ళంతా పాకి కాజేసిపోయిన ఆలోచనల మధ్య ఎప్పటికో నిద్రపట్టింది.

"నీ బొంద ఆ కలవరింతలేమిటే... శాండ్‌విచ్.. శాండ్ విచ్ అంటూ... పదనాలుగైదు. డజన్లు తినిపిస్తా.. తినకపోయావో చంపేస్తా.." హరిత చెప్పే వరకు నేనలా కలవరించినట్టు తెలీదు.

"కలవరింతల్లేవు ఏం లేవు. అన్నీ అబద్ధాలే" నా మొహంలోకి పగటి ధైర్యమూ, అహంకారమూ వచ్చేశాయి. తెల్లారాక కూడా మనసు మనసులో లేదని హరిత కార్టూన్లు గీసుకుంటూ కూచుంది. సుమిత్ర పాత చీరల ఫాల్స్ కత్తిరించి కొత్తవాటికి కుట్టుకుంది.

రావాల్సిన ఆర్టికల్ కోసం పోగు చేసుకున్న క్లిప్పింగ్స్ చదువుతూ నేను కూచున్నాను. రాత్రంతా లైటు వెలిగినా దెబ్బలాటకి దిగని ఇంటి ఓనరుకి సూర్య నమస్కారం చేసి తలోదారినా విడిపోయే ముందు రాత్రి నుంచీ మొదలవుతున్న ప్రశ్న "ఇంతకూ మన పాత్రలేమిటి మరి" సుమిత్ర నోట్లోంచి బైటకొచ్చింది. "ఏముంది కేరాఫ్ రోడ్డు... రోడ్డుని ఆక్రమించే కిరాయి దుకాణాలు" అంటూ సుమిత్ర రిపోర్టు రాస్తుంది. రోడ్డు ఆక్రమణతో చిన్నాభిన్నమైన చిల్లర బతుకుల మీద నేను కార్టూన్లు గీసుకుంటాను. కరిగిన తారూ వదలని కంకరా ఫొటోలు తీసి అచల పత్రికలకి అమ్ముకుంటుంది. ఇప్పటికిదే మన ప్రాజెక్టు" అంది సీరియస్‌గా చెయ్యి చాపి హరిత. సుమిత్రా నేనూ అంగీకారంగా చేతులు కలిపాం.

వచ్చేవారం కథ

బఫెల్లోస్ క్లబ్

డా. వి. చంద్రశేఖర్ రావు